

Friderikusz Sándor

A róla, általa megjelenő új kötetben, az „Eddig”-ben, amely vele készített interjúk összessége, olvastam az utóirat egyik valóban figyelemre méltó mondatát: „Bár nyilvánvalóan megoszlik a róla alkotott vélemény, Friderikusz még azok is elismerik, akik nem szeretik.

Ezen elgondolkodva tényleg erre a következtetésre jutottam jómagam is, bárki is kérdeztem meg az ismerőseimtől, akár hivatásos szakembert, akár laikust: Friderikusz tévés munkásságát, szakmai hozzáértését, tehetségét mindenki elismeri, és bár sok bírálója akad, mégsem hallottam még soha kifogást szakmai rátermettségével kapcsolatosan. Ő maga nyilatkozta a megjelent önéletrajzi kötetben: „Az összes szenvedély bennem az alkotásban nyilvánul meg. Soha semmi nem érdekelt jobban, mint a mesterségem: a televíziózás, meg előtte a rádiózás.”

Már 14 éves korában is „szakmabelinek” számított, hiszen gyerekiporterként dolgozott a Magyar Rádió Nyíregyházi Stúdiójában. Majd 16 évesen a Magyar Rádió heti politikai magazinjába, a 168 órába került oknyomozó riporterként. Rádiós pályafutása mintegy másfél évtizedet tett ki.

A magyar talk show-k meghonosítójaként elsősorban először vidéken, több helyütt folytatott beszélgetős műsorokat, majd a rendszerváltás után átszervezett Magyar Televízió két pályázatát is elnyerte, tehát „Az én mozim”- című műsor mellett a *Friderikusz Show* az, amelyiket talán nincs magyar ember, aki ne ismerne, beleértve ebbe akár a legfiatalabb generációt is. Ő volt az, aki a Dallas-örületben idehozta nekünk „Jocky Ewing”-ot (alias Larry Hagman-t), de ezen kívül felsorolhatatlan mennyiségű amerikai és nemzetközi sztárt, politikust, híres személyiséget, hogy csak néhányat említsék a sok közül: Tony Curtis, Gábor Zsazsa, Lucelia Santos, Liza Minelli, David Haselhoff, Brigitte Nielsen, Jean-Claude Van Dam, stb.

Az ő nevéhez fűződnek még a már TV2-éigsz alatt született *Osztálytalálkozó*, a *Fantasztikus Európa*, és a *Gyerekszám* – című műsorok is, amelyek színvonalukban messze túlszárnyalták

a hasonló témájú nemzetközi műsorokat is, merthogy Magyarországon sem akkor nem volt, sem most nincs ehhez fogható témakörű szórakoztató műsor – sajnos.

2003-tól újra az MTV-nél dolgozik, a „*Szólás szabadsága*”- című heti politikai magazinműsört vezeti, majd távozása után az ATV-nél a *Friderikusz Most*-tal produkál egészen 2008 júniusáig sosem tapasztalt nézettséget.

1997-ben *Az én mozim* Pulitzer emlékdíjat, majd Tolerancia-díjat nyer, majd 1999-ben Friderikusz megkapja a „Legkedveltebb Televíziós Személyiség”-díját, és ha mindez még nem lenne elég, 2001-ben begyűjti a Tévécritikusok díját, amit 2005-ben a Prima Primissima-díj, majd a Déri János-díj követ 2007-ben.

Jelenleg a *Megasztár* zsűrijében láthatjuk, és ugyan nem vezet politikai és egyéb szórakoztató műsorokat, elismerendő, hogy minden téren, legyen az politikai, vagy akár szórakoztató, könnyed műfaj, „Fridi” megállja a helyét szakmailag, még ha mégannyira meg is osztja politikailag és világnézetileg a nézőket. Azért mégis... ha lehetőségem lenne bármit is befolyásolni, azt kérném tőle, bármely tévécsatornánál is, de „bulizzon ki” egy újabb „*Gyerekszám*”-adássorozatot, hátha a gyerekektől tudunk ismét valamit tanulni, nem politikailag, nem világgazdaságitag, hanem emberileg...